

Proč Technické služby Jeseník žalují bývalé členy představenstva?

Jeseník, 3.12.2020

Současné představenstvo Technických služeb Jeseník a.s. (dále jen TSJ) podalo v září tohoto roku žalobu na náhradu škody přesahující 26 milionů korun, jež byla dle dostupných podkladů a rozborů TSJ způsobena rozhodováním předešlých členů představenstva. Pro bližší vysvětlení postupu TSJ v dané věci proto zveřejňujeme následující tiskovou informaci.

Žalobu na náhradu škody ve výši 26,687 mil. Kč podala společnost TSJ vůči bývalým členům představenstva TSJ, jmenovitě proti Ing. Romanu Kalousovi a Ing. Dagmar Ponechalové. Podání žaloby předcházelo několik událostí, které vyústily právě v podané žalobě.

Na jaře 2019 zjistila dozorčí rada TSJ v rámci své kontrolní činnosti, že výsledkem hospodaření Jeseníckého wellness za prvních šest měsíců činnosti po jeho zprovoznění od 1.9.2018 je ztráta více než 800 tis. korun, a to bez započtení odpisů. Po opatření si potřebných informací, a rovněž i s přihlédnutím k faktu, že zařízení je v provozu teprve krátce, tudíž si svoji cestu k zákazníkům teprve hledá, dospěla dozorčí rada k závěru, že není v možnostech TSJ tuto ztrátu významně snížit při zachování provozování wellness a že lze tedy obdobnou ztrátu očekávat i do budoucna.

Proto v dubnu 2019 vyzvala dozorčí rada TSJ bývalé členy představenstva, aby objasnili svůj tehdejší postup při rozhodování o realizaci této investice a předložili důkazy o tom, že při tomto rozhodování jednali s péčí řádného hospodáře a v obhajitelném zájmu společnosti TSJ.

Reakce bývalých členů představenstva nepřinesly v základních ekonomických aspektech žádné podstatné skutečnosti, které by vyvrátily pochybnosti o tom, je-li jesenícké wellness rozumným podnikatelským projektem majícím šanci TSJ přinášet zisk nebo aspoň nepřinášet ztrátu, protože hospodárné jednání je jedním z hlavních úkolů akciové společnosti.

Z dostupných podkladů bylo totiž zjištěno, že bývalé představenstvo společnosti TSJ se v tomto směru při rozhodování o investici v řádu desítek milionů Kč spolehlo pouze na „několikařádkovou excelovou tabulku“, v níž představenstvo namodelovalo tři varianty očekávané návštěvnosti wellness. Počítalo se v ní s návštěvností – 20, 30 a 40 lidí, každý na 2 hodiny denně (!), a to po dobu 11 kalendářních měsíců v roce(!), což není běžná provozní doba zařízení tohoto typu. Součástí této velmi zjednodušené „ekonomické rozvahy“, která byla hlavním podkladem pro posouzení ekonomické smysluplnosti celého projektu, nebyla dokonce žádná marketingová část, která by zjišťovala postavení wellness a srovnala je s daty o konkurenci na místním trhu či obsahovala rozbor návštěvnosti obdobných zařízení ve srovnatelných městech. Ekonomická rozvaha navíc vůbec nepočítala s návratností vložených finančních prostředků a řešení jakýchkoliv oprav vybudovaného zařízení, když byly zcela pomínuty odpisy investice (tj. snižování ekonomického prospěchu v čase), čímž se zdánlivě zlepšila ziskovost kalkulovaných variant návštěvnosti.

Protože se před stávajícím představenstvem narýsoval obrovský problém ztrátového provozu, bylo rozhodnuto o zpracování nezávislé právní analýzy, která kromě výše uvedené otázky odpovědnosti zároveň posoudí, zda a za jakých podmínek je možno uplatnit náhradu škody, pokud by existence vzniku škody byla zjištěna.

Právní analýza z ledna 2020 přinesla stručně řečeno následující závěry:

- a) je velmi pravděpodobné, že rozhodnutím o realizaci investice došlo k porušení povinnosti bývalých členů představenstva jednat s péčí řádného hospodáře a v důsledku tohoto rozhodnutí došlo ke vzniku škody,
- b) výše škody a způsob jejího výpočtu dosud nejsou známy /pozn.: stav v době zpracování právní analýzy/ - odborný výpočet by měl přinést znalecký posudek,
- c) odpovědnost jednotlivých členů představenstva byla zpracovatelem právní analýzy shledána u dvou výše jmenovaných osob, které se podílely na klíčových rozhodnutích vedoucích k realizaci této investice; naopak u dalších dvou bývalých členů představenstva odpovědnost z škodu shledána nebyla, a to z důvodu neúčasti při těchto klíčových rozhodnutích (Mgr. Bc. Zdeňka Blišťanová v době schvalování výstavby wellness na základě předložené „ekonomické rozvahy“ již nebyla členkou představenstva společnosti TSJ), či z důvodu odlišného

hlasování (Milan Marcinov se u hlavního rozhodování v květnu 2017 hlasování zdržel a v září 2017 při rozhodování o výběru zhotovitele hlasoval proti),

- d) schválení investice valnou hromadou společnosti (rozhodnutím rady města v působnosti valné hromady společnosti TSJ) a rovněž ani kladné stanovisko dozorčí rady společnosti TSJ dle zákona nemá mít vliv na posuzování odpovědnosti představenstva za výkon funkce s péčí řádného hospodáře.

Jelikož výsledkem právní analýzy byla značná pravděpodobnost, že rozhodnutí tehdejšího představenstva o výstavbě wellness bylo učiněno v rozporu s péčí řádného hospodáře, v jehož důsledku došlo ke vzniku škody, byl v návaznosti na to osloven znalecký ústav, aby nejprve vyhodnotil efektivitu investice v hodnotě či zhodnocení majetku a dále zjistil reálný potenciál provozu wellness. Závěr tohoto znaleckého posudku z června 2020 byl takový, že touto investicí nedošlo ke zvýšení obvyklé hodnoty majetku. Jinými slovy: téměř tři desítky milionů korun byly vynaloženy bez většího užítku pro společnost. Z pohledu (hospodářských) výkonů společnosti znalci hovoří dokonce o znehodnocení majetku, kdy dotčený prostor v budově městského koupaliště byl před rekonstrukcí pronajatý a tedy společnosti naopak (místo aktuální ztráty) generoval zisky z pronájmu od provozovatele posilovny. V návaznosti na toto zjištění znalci posuzovali i onu „finanční rozvahu“, na základě které bylo o investici bývalým představenstvem rozhodnuto. Dle závěru znalců tento plán v žádném případě nezajišťoval návratnost investice do wellness a byl zcela nerealistický.

Cílem prvního znaleckého posudku z června 2020 tedy bylo objektivní zjištění přínosu investice pro společnost TSJ jako vlastníka budovy. S ohledem na jeho (výše uvedené) závěry byl následně zpracován navazující znalecký posudek, který již měl vyčíslit vzniklou škodu, jejíž existence byla prokázána na základě závěrů prvního posudku. Újma vzniklá společnosti TSJ realizací investice spočívající ve vybudování provozu Jesenického wellness byla navazujícím znaleckým posudkem ze září 2020 vyčíslena na v úvodu zmíněných 26,687 mil. Kč.

Na základě těchto skutečností bylo tedy rozhodnuto o podání žaloby na dvě výše jmenované osoby, které dle závěrů právní analýzy odpovídají za vzniklou škodu. V případě, kdy má (stávající) představenstvo společnosti relevantní podklady informující, že společnosti TSJ vznikla škoda a kdo za ni odpovídá, musí představenstvo s péčí řádného hospodáře konat, i když to na někoho může působit jako politicky motivovaný postup. Důvodů, proč je náhrada škody řešena v rovině občanskoprávní žaloby, a nikoliv v rámci trestního řízení, je vícero. Tím hlavním je však existence velmi krátkého časového úseku mezi dobou, kdy byl zpracován první znalecký posudek, který potvrdil vznik škody, a okamžikem, kdy by hrozilo promlčení nároku na náhradu této škody. V tomto omezeném časovém prostoru by orgány činné v trestním řízení dle všeho nemohly stihnout učinit všechna potřebná šetření včetně zajištění podání vysvětlení od většího počtu osob. Pokud by nakonec došlo k odložení prošetřování z důvodu, že v daném případě nebylo prokázáno spáchání žádného trestného činu, a TSJ by byly odkázány se svým nárokem na náhradu škody na civilní soudní řízení, mohl by v takovém případě být nárok TSJ na náhradu škody již promlčen a vzniklá škoda by se tak stala nevymahatelnou. Podání žaloby samozřejmě předcházelo pokus o mimosoudní řešení, leč s neúspěšným výsledkem. I s vědomím toho, že soudní řízení může být finančně nákladné a výsledné rozhodnutí soudu není nikdy jisté, nemělo současné představenstvo společnosti TSJ ctící zákony ČR a povinnost jednat s péčí řádného hospodáře jinou možnost, než náhradu vzniklé škody po odpovědných osobách vymáhat soudní cestou.

(TSJ)